

Vajon mi lesz ebből a gyermekből?

Zakariás és Erzsébet gyermekének érkezését több csoda és rendkívüli esemény vette körül. Vajon mi lesz ebből a gyermekből? Tanakodtak a környéken sokan, akik a csodálatos jelekről értesültek.

Vajon mi lesz ebből a gyermekből? - tesszük fel mi is a kérdést, látva egy-egy szívünkhöz közel álló emberpalánta fejlődését, bontakozását. Tudjuk, nagyon sok múlik azon, milyen családi és tágabb környezetbe érkezik a kicsi. Talán egyszer eljut az emberi társadalom oda, hogy nem csak az autó vezetéséhez kell jogosítvány, hanem az emberpalánta felneveléséhez is szükséges lesz valami alkalmassági vizsga. Akkor nagyobb esélye lesz a gyerekeknek, hogy jó útravalóval induljon az életnek. Persze mondhatnánk, hogy a gyerekevelés tudományát a családban, szülői, nagyszülői példa alapján kell megtanulni, csak sajnos napjainkban egyre több gyerek nő fel csonka, vagy negatív példát adó családban, s a helyzet így egyre romlik.

Keresztelő János idejében ez a probléma nem merülhetett fel. Egyrészt, mert a házassági kötelék nagyon erős volt, másrészt összetartó közösség, szilárd értékrend vette körül a gyereket, így sokkal nehezebben tért le az ősök által kitaposott útról.

Vajon mi mennyire tudjuk segíteni a gyerekeinket, unokáinkat, hogy összetartó közösség és szilárd értékrend vegye őket körül? Vagy éppen elég havonta egyszer pár órára találkozni a barátainkkal? Nem lehet, hogy a lakóközösségtől, vagy - Uram bocsáss, még megemlíteni is botrány – a kommunától való merev elzárkózás a jézusi továbbfejlődéstől való elzárkózás egyik formája?

Balogh Laci (Debrecen)

Túrmezei Erzsébet: **Advent**

*Elég volt már a gyötrelem,
elég volt már a sötétből.
Napfényre vágyunk, már a gond
fekete erdejéből.*

*Növed mibennünk mi isteni,
s öld ki ami bennünk állati,
hiszen a dühös tusákba már
mindenünk belefáradt.*

*Szüless meg bennünk Tisztaság,
Szüless meg bennünk Béke,
S tedd kezedet a világ
lázás ütőérére.*

*Szüless meg bennünk Szeretet,
a legszebb lelki virtus:
- a szívünk szomorú, beteg -
teremts bennünk új életet,
Szüless meg bennünk Jézus!*

*„Akinak a keze tiszta és ártatlan a szíve,
...Az Úr az ilyet áldja meg.” (24. zsoltár)*

A Lk 1, 57-66 egy születéstörténete.* Megszületik egy gyermek, „akinek keze tiszta és ártatlan a szíve” - a 24. Zsolt. 4. vers szerint. (Melyik gyermeké nem az?) És akinek hatalmas feladat jut. (Melyiknek nem?) A most született Jochannan-János életfeladata, hogy „elkészítse előttem az utat” (ti. Jézusét), illetve „újra fiaik felé fordítja az apák szívét, és apáik felé a fiaik szívét”, ahogy Malakiás könyvében olvassuk.

Hogyan készíti az Úr útját? A korai életszakaszban a szülőknek óriási szerepük van. Mondhatjuk, hogy János jól indult, hiszen anyai és apai ágon is papi nemzetségből származott. Erzsébet-Elisheva Áron

* Lukács munkamódszere: „Jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve mindennek szorgalmasan utánajárjak.” (Lk 1,3)

leányai közül való volt, Zakariás-Zacharja pedig Abija rendjéből. Még a nevük is! – a Zacharjanév jelentése: Jahve emlékezik, vagyis hűség. Az Elisheva név pedig annyit tesz, mint „Isten az én esküm”.

Az Lukács által leírtak alapján a jellemük feddhetetlen, mintaházaspárnak mondhatók. Hanem volt egy bökkenő, mondhatni szégyenfolt az életükben: az a bizonyos meddőség, amit az akkori hagyomány az emberi engedetlenség következményének tartott. Igen nagy próbatétele lehetett ez a hűségüknek, hosszú-hosszú ideig tartó próba! Ki mondhatja el magáról, hogy teljesen szabad a közösség – a nemzet, csoport, a közvetlen rokonság, a barátok - véleményétől, megítélésétől, gondolkodásmódjától?

De a tiszta kezű és szívű gyermek megszületett! Zakariás és Erzsébet hűsége, mondjuk így, visszaigazolást nyert. És most kezükben volt a gyermek sorsa. És az első buktató. Melyik büszke apa ne akarná a szép és jó nevét továbbadni a gyermekének? A környezetnek szintén természetes, hogy az újszülött az apja nevét örökölje. Ha Erzsébet nem tiltakozik... és Zakariás hallgat – hiszen néma! – a szokásjog megoldja ezt a kérdést.

Az első akadályt, mint látjuk, sikerrel vesszük. Tiszteletben tartva, hogy a gyermeknek saját neve**, sorsa, küldetése van. (Szülők, leendő szülők, figyeljünk!) Nincs okunk kételkedni benne, hogy a többi gyermekneveléssel járó, akkortájt sem sokkal könnyebb kérdésekben is bölcsen és körültekintően jártak el.

A fiúval akkor találkozunk legközelebb, amikor a születési helyéhez közeli, a Jordán folyó alsó folyásánál levő júdeai sivatagban, szakadékos hegyvidék, mély völgyek és csupasz hegyoldalak között a felnőtt Jochananben Zacharja ébredési mozgalma lendületet vesz. Maga a bemerítés helye is történelmi hely: itt keltek át Józsue seregei száraz lábbal a Jordánon (Józsue 3, 1-17), erre vezetett Illés utolsó útja, amikor megismétlődött az átkelés csodája. De nem fizikai csodák történnek itt János-Jochanan körül, hanem megtérések sokasága!

Apropó, Illés: vessük össze Gábrriel angyal kijelentésével, miszerint „ez őelőtte fog járni (ti. Jézus előtt) az Illés szellemével és erejével”, amit később Jézus megerősít: „És ha akarjátok, fogadjátok el, ő Illés, aki eljövendő volt.” Felfejthetnénk az összehasonlítás-azonosítás több rétegét: most elégedjünk meg azzal, hogy János a Teremtő neki szóló megbízatását magára véve hatalmas tömegeket mozgatott meg a megtérés üzenetével!

Nem fontos, hogy János, mivel öltözködése és ruházata hasonlított az esszénusokéra, valóban kapcsolatban állt-e velük. Fontos, ami szíven üt, az a biztonság, amellyel Izaiást idézi: „Én a pusztában kiáltó szava vagyok...” Kimondhatta, tiszta és ártatlan szívvel.

Így őrizzük, amíg gyermekek, a ránk bízott gyermekeink szívét. Így őrizzük a magunk sokszor elhallgattatott, sokszor elhanyagolt szívét. Így hívjuk megtérésre. Így készítsük öröme. Adventben és az év minden napján.

B. Éva (Káposztási közösség)

** Jochanan=Jahve irgalmas